A°. 1841. N°. 61.

ZONDAG den 1sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 29 Julij 1841.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven; als:

1°. J. J. SCHUTTE (sedert overleden), voor de Slavin *Janeie* en hare Kinderen *Anna Martinus* en *Mietje Hanna*; hem in eigendom toebehorende. — En

2°. M. M. SMITH, voor de Slavin *Bettie*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al de genen, welke vermeenen mogten, redenen van opposition te hebben, opgeroepen, om met betrekking tot het *eerste* verzoek, bij *anticipatie* van den bepaalden termijn binnen den tijd van *acht* dagen, en wat het *tweede* betreft, binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welke termijnen, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 29 Julij 1841.*

(30272) Alzoo J. G. DE CORDUA FREUDENBERG, J. A. MULLER en C. STEIN, in qualiteit als Zaakgelastigden van THOMAS VAN SCHAAK, te *AMSTERDAM*, Eigenaar van de in deze Kolonie gelegene Suiker-Plantaadje *Accaribo*, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een stuk Land, gelegen aan de rivier *Suriname*, uitmakende de sedert jaren verlatene Plantaadje *Smalkalden* en een strook van den mede verlaten Grond *la Vigilantia*, gesitueerd tusschen de Plantaadje *Accaribo* en de doorsnede van de rivier *Suriname* naar de *Para Kreek*.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan de Requestranten, de gelegenheid gegeven om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven request met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoo als de Gouverneur Generaal vermeenen zal te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 31 Julij 1841.*

(30325) Alzoo JAN DE JAGER Ez., in qualiteit als met en benevens den uitlandigen J. ZAAL, administrerende de Plantaadjen *de Dageraad*, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, en *de Eendragt*, gelegen aan de *Commetuana Kreek*, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal heeft gewend, met het verzoek om de Slavenmagt van eerstgemelde Plantaadje op den naam van laatstgemelde te doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen ten tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 31 Julij 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, de dato 29 dezer maand, No. 1084 | 889, is bepaald dat de functien van *HAVENMEESTER*, van en met den 16den Augustus e. k., weder zullen worden hervat door den Heer R. H. ESSER

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 31 Julij 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal dd. 29 dezer maand No. 1085 | 890, zijn op verzoek van S. F. FLU, aan deszelfs Zoon SAMUEL ALEXANDER CHARLES FLU, geboren op den 27 July 1820, verleend *Brieven van Meerderjarigheid* en *Supplétie van Ouderdom*.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 31 Julij 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal de dato 29 dezer maand, No. 1087 | 892, is bepaald, dat op den 1e. Augustus de functien van *PROCUREUR GENERAAL* op den Heer Mr. P DE KANTER, zullen worden terug gebragt.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 31 Julij 1841.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* gedurende de maand Augustus, bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 5 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1 lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 28 Julij 1841.*

(30267) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Colonie, van JACOB VOET en Minderjarige Dochter JOHANNA FREDERICA ELISABETH. — En

ROBERT, Minderjarige Zoon van ELISABETH HENRIETTE VAN DER TUUK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 29 Julij 1841.*

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Stoomschip *CURAÇAO*, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee Eerste Klasse A. A. BOLKEN, de reis naar *Curaçao* op aanstaanden Maandag den 2den Augustus, zal aannemen, en dat de Brievenzak voor gemelden Bodem bestemd, op dien dag des middags ten *twaalf* ure, zal worden gesloten.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

Paramaribo den 29 Julij 1841.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: CHARLES LANDRE en WILHELMINA MARIA HENRICA KAMERLING.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

PARAMARIBO, *den* 30 *Julij 1841.*

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is ten gevolge der terugkomst binnen deze Kolonie van den Kapitein Adjudant R. H. ESSER, bij Gouvernements-Order van heden, No. 141 bepaald, dat gemelde Officier op den 2den Augustus aanstaande, de functien van *Chef van den Staf* van den ondergeteekende weder overnemen zal.

De Kapitein Adjudant,
Fungerende Chef van den Staf,
E. C. COBLIJN.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 29sten dezer, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. J. Blacgrove, van Demerary, hebbende 7 dagen reis; Passagier: de Heer W. Benjamins.

Idem, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. W. E. Herrick, van Gloucester (laatst van Demerary); hebbende 54 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 29sten, het Schip *Harlinger*, Kapt. J. J. Dijk, naar Amsterdam; lading: 177 vaten Suiker, 38 balen gebroken Koffij en 69 puncheons Rum.

ADVERTISSEMENTEN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvenden besteden, de levering (*in de maand Januarij 1842*) van:

Diverse *Kleedingstukken*, *Stoffagien* en verdere *Benoodigdheden* voor de Landsnegers,

en zulks volgens de specifike lijst en op de conditien en voorwaarden, voor de gegadigden ten zijnen burele ter inzage liggende; alwaar de verzegelde inschrijvingsbilletten verzegeld van monsters, zullen worden aangenomen tot Zaturdag den 21 Augustus aanstaande, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo den 31 *Julij* 1841.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(30333) De Exploiteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 6den Augustus 1841, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Den Slaaf *Picantri*; aankomende CATRIJNTJE van WICHERS (nu Boedel.)

De Slaven met namen: *Rosette*, *Anna*, *Afie*, *Carolus*, *Mietje*, *Francina*, *Naatje*, *Lisette* en *Catootje*; aankomende LUNA Weduwe A. WELCOM.

De Slaven met namen: *Totootje*, *Truij*, *Rebecca*, *Adelaide*, *Semiere*, *Buonaparte*, *Charlotte*, *Herriette*, *Christina*, *Frederika*, *Carolina*, *Antoinette*, *Jan*, *Josephina* en *Dientje*; aankomende den Boedel SARA DEL PRADO.

Paramaribo den 31 *Julij* 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(30330) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 6den Augustus 1841, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Watermolen Straat*, La. A. No 117 Nieuwe Wijk, aankomende AREND BAREND ZEEBERG.

Paramaribo den 31 Julij 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

Tooneel-Genootschap:
THALIA.

DINGSDAG, DEN 3 AUGUSTUS 1841.

DE ONECHTE ZOON,

Tooneelspel in vijf Bedrijven.

De Secretaris,
(30341) H. F. WESENHAGEN.

Wordt op *favorabele* conditien te KOOP aangeboden:

(30340) Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Graven Straat*, bewoond door en aankomende den ondergeteekende.

ABRAHAM DE LEON.

NIEBERG & BOTHE

(30342) Hebben ontvangen per het Schip *Triton*, Kapt. J. J. KIERS:

Een nieuw assortiment *STUKGOEDEREN* en *MODEWAREN* in dit vak;

alsmede:

PROVISIEN en *DRANKEN*, BANKET, SUIKERGOED, BLIK-, KOPER-GLAS- en AARDEWERK, Patent- Raap- Lijn- en Zoete Olie, Witlood en andere Verfwaren, Leeuwerik, Koffijzakken, Mans en Jongens Hoeden en Petten, Vrouwen Strophoeden, lange en korte Pijpen in mandjes, Broodsuikers, Kruidenierswaren, Visschers Garen en Kurken, flesschen Kurken, Bloed en andere Koralen, Granaten, Staande en Hanglampen, Violen-Snaren, POMADE en andere PARFUMERIEN, PAARDENHAAR- en ZEEGRAS MATRASSEN, VEERE PEULEN en KUSSENS, PARAPLUIEN, SIGAREN en BOOKTABAK.

SCHOENEN, BOVEN- en ZOOLLEER en veel meer andere *GOEDEREN*.

Het Eiland HONG-KONG.

Door een fransch reitiger, de heer Borget, die eene reis om de wereld gedaan heeft en het bovengezegde, thans door de Chinezen aan de Engelschen afgestane eiland bezocht heeft, worden de volgende bijzonderheden nopens hetzelve medegedeeld:

Het eiland Hong-Kong ligt op ongeveer zestien uren oostwaarts van Macao, en op omstreeks veertien uren zuidoostwaarts van Canton. Het is van het vaste land door een zeer naauwen zeearm gescheiden, die op drie verschillende punten niet meer dan een vierde uurs breedte heeft. Het eiland strekt zich van het oosten naar het westen over eene lengte uit van ongeveer drie kleine uren, althans voor zoover ik zulks op een der hoogste toppen heb kunnen beoordeelen; aan de westelijke zijde kan het een uur breedte hebben, en anderhalf uur aan het oostelijk gedeelte, waar twee landtongen in zee loopen en een aantal kleine baaijen vormen. Men heeft mij gezegd, dat aan een dier baaijen een vrij groot dorp lag, maar daar ik het zuidelijk gedeelte van het eiland slechts van den top der bergen gezien heb, daar deze zijde overigens van minder belang is, dan die welke tegenover het vasteland ligt en de haven bevat, zal ik daarvan niet verder van spreken.

Het eiland Hong-Kong is zeer bergachtig en weinig met hout begroeid. Op verscheiden bergen boren de rotsen door den grond heen. Voor het overige zijn zij bedekt met uitmuntende weilanden, waarvan de Chinezen, die anders van alles partij trekken, echter geen gebruik weten te maken; jaarlijks steken zij den brand in het verdroogde gras dezer voortreffelijke weiden. Dikwijls heb ik verbazend groote velden vuurs zich zien voortbewegen en met verwonderlijke snelheid langs de berghellingen opstijgen of in de diepten afdalen. Des nachts is het een uiterst prachtig schouwspel, en wanneer de vlammen de toppen der hoogste bergen hebben bereikt, dan zou men geneigd zijn, den afdalenden vuurgloed voor eene vulcanische uitbarsting en lava-uitstrooming te houden.

Aan de oostelijke zijde, die tegenover het vaste land gelegen is, bevat het eiland Hong-Kong verscheiden kleine, ondiepe, smalle dalen, maar waar alles wat voor ontkieming vatbaar is, verwonderlijk opgroeit, met die zorg gekweekt, welke de Chinezen alleen in staat zijn er aan te besteden. De heuvels die deze dalen omgeven, zijn over het algemeen onvruchtbaar; maar zoodra de bewoners er een weinig waters ontdekt hebben, gaan zij aan den arbeid, werken den grond om, naar het hunne weloverlegde bevochtiging der landerijen vereischt, en verspreiden het water met zulk eene zeldzame scheidkunde, en zulk eene berekende verhouding, dat zij de barre woestijn weldra in vruchtbare landsdouwen veranderen.

Het belangrijkste deel bevindt zich juist bijna tegenover de baai en de stad Cow-Loon, die op het vaste land ligt, en door mij bezocht is geworden. Het dal komt aan zee uit door middel van twee vrij smalle engten; hetzelve is namelijk aan zijn uiteinde, door een niet zeer hoogen heuvel, in twee takken gescheiden; op den heuvel zien men eenige pijn- en andere boomen, die er met moeite groeijen.

Op eenen schoonen namiddag kwam ik aan boord terug, aan boord van mijn Chineesch vaartuig, na een dier lange togtjes te hebben gedaan, op welke ik dagelijks menigvuldige schetsen nam, toen ik in het midden der baai, op een pont waarop mijne aandacht nog niet gevallen was, fraaije groepen boomen zag, boven welke regtstandig eenige blauwachtige rookwolken opstegen. Ik gaf aan den scheepsbevelhebber te verstaan, dat hij mij naar die plaats zoude brengen, en, in weerwil van al zijne vertoogen in zijne anglochineschportugeesche taal, om mij vooral voor de mandarijnen in te boezemen (*), ontscheepte ik en beval hem mij een weinig verder te wachten. Aanvankelijk ging ik door eenige rijstvelden, op de kleine aardhoogten die de akkers scheiden en tevens tot onderhoud en afloop van het water strekken. In de slijkerige waterplassen wenteiden zich met gretigheid de door kinderen bewaakte buffels, andere waren vastgebonden, en zulks tot mijn groot geluk, want ik zag er verscheiden mij met hunne woeste blikken aanstaren, met hunne staarten en op den grond slaan, en die mij zekerlijk een kwaden trek zouden gespeeld hebben, indien zij los geweest waren. In dit land waar men zoo hardnekkig den vreemdeling weert, is alles hem vijandig, tot zelfs de dieren. Niet zelden ziet men buffels, die jegens de Chinezen altijd goedaardig zijn, den Europeaan zelfs in de landskleeding ontdekken en met woede op hem aanvallen. Ik vond weldra en volgde eenen naauwen weg, die onder oude boomen en prachtig bamboes, geheel met klimopplanten bedekt, naar het dorp geleidde. Vóór het te bereiken ontmoette ik eene kleine beek, die ik overkwam door middel eener brug, uit een' enkelen boomstam bestaande, welke op den anderen oever een half voet boven het water rustte. Ik was nu gekomen aan het dorpsplein, waarop drie straten evenwijdig uitliepen, naauwelijks drie voeten breed en ieder omstreeks een twintigtal huizen bevattende, allen naar hetzelfde model gebouwd. Aan haar einde kwamen zij uit op eene straat, die evenwijdig met het plein liep, maar beter geplaveid en breeder was, en met een grooter gebouw eindigde, dat meer versierd was dan de overige en waarschijnlijk het verblijf der mandarijnen was. Tot mijn leedwezen kon ik er niet binnen komen. Het zal wel onnoodig zijn te zeggen, dat ik gedurende deze wandeling door de straten, een talrijk geleide had, dat door alle ledigloopers met ieder oogenblik aangroeide. Die in huis aan den arbeid waren, kwamen tot aan de deur om den vreemdeling te zien, den *fan-qui*, chinesche verbastering van het woord *fierenqui* (Franc), waarmede men door geheel Azie de Europeanen aanduidt. Allen waren nieuwsgierig, sommigen lastig. Zij betasteden mijne kleederen, mijnen rotting, mijne potloden, mijn album, maar zoo op hun gelaat en in hunne houding eene levendige nieuwsgierigheid blijkbaar was, ontdekte ik daarentegen geen spoor van kwaadwilligheid. Ieder noodigde mij in zijne woning, en bood mij, om mij over te halen, tabak en thee aan. Ik trad eene woning binnen, ik gebruikte eenige kleine kopjes thee, zonder suiker; ik rookte uitmuntende tabak uit eene lange pijp, welke de eigenaar van het huis, een oude Chinees, met witten baard en een eerwaardig gelaat, mij aanbood en verzocht te houden, met de ondubbelzinnigste blijken van waar genoegen. Uit dit huis gaande bevond ik mij weder op het dorpsplein. Aan een van deszelfs einden was een chineesch altaar opgerigt, waarop bloemen en vazen waren geplaatst, op welke kleine roode waskaarsen brandden. Dit altaar, voor hetwelk de dorpsbewoners komen bidden, waarop zij hunne offerhanden aanbieden en het lot raadplegen, was tegen schroone oude boomen aangeleund, welker naam ik niet heb kunnen te weten komen, daar ik geen dergelijke meer zag. Zij droegen prachtige roode bloemen. Op mijne teekenen begrepen eenige kinderen mijne bedoeling, klommen vlug in een boom en brachten mij takken, waarvoor ik hen in ruiling eenige geldstukjes gaf. Het was intusschen laat geworden. Ik dacht dat het tijd werd om weder naar mijn vaartuig terug te keeren.

(*Het vervolg en slot hierna.*)

(*) De Europeanen geven onbepaald dien naam aan alle Chinezen die met eenige waardigheid zijn bekleed. Het woord, gelijk zulks reeds de daarin voorkomende letter *r* aanduidt, welke de Chinezen niet hebben, is niet van Chineschen oorsprong. De Portugezen hebben hetzelve in gebruik gebragt; het stamt af van het werkwoord *mandare*, bevelen.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.